SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

9. november 2026
J.nr. 2023 - 7800

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 39 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, afskrivningsloven, fusionsskatteloven, konkursskatteloven og ligningsloven (Ophævelse af skattefrihed for visse havne).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 15 af 28. oktober 2026. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DD).

Jakob Engel-Schmidt

/ Søren Schou

Spørgsmål
Vil ministeren redegøre for, hvilke andre støtteforhold end selve skattefriheden, der skal medregnes ved vurderingen af, om en havn kan bevare skattefriheden efter de minimis-reglerne? Ministeren bedes navnlig afklare, om og under hvilke betingelser vederlagsfri eller ikke-markedsmæssig benyttelse af kommunale arealer, havneanlæg og øvrige faciliteter skal medregnes som de minimis-støtte.

Svar
Reglerne om, hvilke statsstøttebeløb der skal medregnes ved bedømmelsen af, om de minimis-loftet er overskredet, fremgår af de minimis-forordningens artikel 5. Det fremgår heraf, at statsstøtte, der er ydet i henhold en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen, ikke vil skulle medregnes. Der kan dog ikke ydes de minimis-støtte, der kan henføres til de samme støtteberettigede omkostninger, som støtten efter gruppefritagelsesordningen eller den konkrete afgørelse skal dække, hvis støtteloftet i gruppefritagelsesforordningen eller den konkrete afgørelse derved overskrides.

Hvor havne anvender kommunale aktiver, vil vurderingen af, om der ydes statsstøtte, skulle foretages af den pågældende kommune. Det er også kommunen, der i givet fald skal sikre overholdelse af statsstøttereglerne, herunder foretage indberetning af eventuel de minimis-støtte.

Lovforslaget ændrer ikke herpå, og allerede derfor finder jeg ikke grundlag for abstrakt at udtale mig om, hvordan kommunerne bør udøve vurderingen efter statsstøttereglerne i tilfælde som dem, der spørges til.